

мородїе, кое-то днесъ доста оскудно, но прилично добродѣтелно живѣе, знало, чо є добродѣтелно и душевно блаженство, да є въ богатство и раскошество одрастло и какъ є съ искушенїемъ на сластолюбивый-атъ животъ изложено было? Колко пыти ропташа на судбинѣ-тѣ, тѣпоумный человѣче, изъ коихъ-то самъ незнавъ, какъ, сакакво добро ичастіе извира, и въ место неиже желаешь и предпоставляешь й свѣтскѣ-тѣ сainость, сънейнѣ-тѣ сѣнкѣ, съ адъ и чемерь. Ако ли си сѧ некоги освѣдошилъ, чи є порокъ-атъ съ знаменити средства снайдѣнія былъ, то знай, чи є то много нуждно было, да добродѣтель-та сама себѣ по голѣмѣ силѣ развѣє. И таий порокъ-атъ по лесно да побѣди. Толко сайнн таланти (даровѣ) бы останали непознати, неупотреблены и успавани, да ги не є тежка нужда провудила и изъ мрѣвила въ животъ привела. Хилядо добротворни изобрѣтенїя и откровенїя бы останали непознати и сакрыени, да ги не є сиромашество-то и нужда-та изъ темнотѣ-тѣ на свѣтѣ извело и открыло!

Погледни добро на сѣкоиѣ странѣ па ми кажи, кои сѫ тыа даровѣ на چастіе-то? И да ли сѫ тыа истина така неравно подѣлени, какъ то що сѧ съ нездиковство оплакуваша и жалиша?

Нѣма на томъ свѣта зло, кое то нѣбы съ нѣкаквѣ пробиточность загладено было; нѣма такава оскудица, коло-то нѣбы отъ части и дробры слѣдства имала. Нѣма такава предѣлъ на свѣта-атъ въ кого-то сичко онова сѧ ражда чо и въ други-атъ, но пакъ зато секиѣ предѣлъ има свои-те особити природни дражести и свои-те особити прїятности. Истина, има въ секиѣ предѣлъ непрїятности и злы.